

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Foragter ei de ringe Dage

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Foragter ei de ringe Dage", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 298. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid102326/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Saa prise jeg skal med Glæde
Mit Ansigt's Soel, min Gud!
Saa stol da, min Sjæl, nu paa Ham!
Med Frygt gjør ei Frelseren Skam!
O, bruus ikke længer, mit Hjerte!
Hans Kiærlighed dulme din Smerte!

No. 131. *)

- 1 Foragter ei de ringe Dage!
Saa klang det over Tempel-Gruus,
Fra Herrens Mund, da Hænder svage
Arbeided paa det andet Huus,
En Hytte kun at ligne ved
Kong Salomons i Herlighed!
- 2 Foragter ei de ringe Dage!
Her Intet skeer ved Kæmpe-Haand,
Her virkes ei med Bulder fage,
Men Alt i Stilhed af min Aand!
Saa siger Herren, stærk og bold,
Som ene Alting har i Vold!
- 3 Forskrækkes ei for Bjerge høie,
Som Kæmper selv maa studse ved!
Thi end for Sorobabels Øie
De synke skal til Sletten ned,
Og selv gjør Jeg til Grundvold reen
Den gamle Hoved-Hjornesteen!
- 4 Foragter ei de ringe Dage!
I Vandrings-Mænd paa Kirke-Gruus!
Foragter ei de Hænder svage,
Som bygge op paa Herrens Huus!

*) Efter Propheten *Sacharias* 4.

Foragter ei den Hytte lav,
Vi danne over Herrens Grav!

5 Foragter ei de Midler ringel
Her Intet skeer ved Kæmpe-Haand,
Her Intet lader sig fremtvinge,
I Stilhed virker her Guds Aand!
Her lavt er Alt og seent det gaaer,
Som Hjertet sidder, Hjertet slaacr!

6 De høie Bjerge, som vor Hytte
End true stolt med Undergang,
Dem vil ei Aanden for os flytte,
Men jævne lig den grønne Vang.
Som Havets Bjerge til vi saae
Sig jævne ud til Bølger blaa!

7 Alt som det dunkle Hjerter-Kammer,
Saa er vor Kirke-Hytte lav,
Dog Marmor skønt, med lyse Flammer,
Til Kirke-Væg os Aanden gav,
Og, til en Grundvold fast og reen,
Den gamle Hoved-Hjørnesteen!

8 Og Lampen med de syv Guld-Arme,
Det er en herlig Kirke-Skat,
Den skænker baade Lys og Varme,
Den brænder baade Dag og Nat,
Sig bøier ned, med Fedme reen,
Til hver en Arm en Olje-Green!

9 Ja, som dem Aanden bød at svæve
For Seer-Øiet, Lampen nær,
Sig i vor lille Kirke have
Til Piller *tvende* Olje-Træ'r.

De nære Lampen Nat og Dag,
Og Kronen er vort Kirke-Tag!

- 10 Det er de *Noade-Midler* tvende,
Hver Barne-Mund at nævne veed,
Hvis Dyder give sig tilkiende
I *Tro* og *Haab* og *Kiærlighed*,
Og Lampen, Livets Lys i Svøb,
Det er Guds Kirkes Levnets-Løb!
- 11 Foragter ei de ringe Dage!
Det lykkes skal, som skrevet staaer:
Velsignes skal de Hænder svage,
Som lagde Grund med bange Kaar,
De sætte skal paa Taget Krands,
Og folde sig i Lampens Glands!

No. 132. *)

- 1 Blomstre som en Rosen-Gaard
Skal de øde Vange,
Blomstre i et Gylden-Aar,
Under Fugle-Sange!
Mødes skal i Straale-Dands
Libanons og *Karmels* Glands,
Sarons Yndigheder!
- 2 Prises skal fra Strand til Strand
Jordans øde Slette,
Hæders-Krandse trindt om Land
Skal til den Man flette,
For med *Guddoms*-Herlighed
Der den Høie daled ned,
Lod sig klart tilsyne.

*) Efter Propheten *Esaius* 35.